

Laucala

– golf v rajské zahradě

Říká se, že když navštívíte jeden luxusní tropický resort, viděli jste všechny. O Laucale to neplatí... O tomto ostrůvku jste pravděpodobně ještě nikdy neslyšeli. Ale možná znáte obraz Paula Gauguina Rajská zahrada. Po příjezdu na Laucalu má návštěvník pocit, že se octl právě tam...

TEXT: IVO DOUŠEK, FOTO: LAUCALA GOLF

Zvlněné ferveje se vinou záplavou zeleně, hned z několika jamek se nabízí pohled na mořskou hladinu.

Laucala je jedním ze spousty podobných kousků země v souostroví Fidži, avšak svým osudem a současnou podobou se od okolních ostrovů diametrálně liší. Lidé tady totiž vybudovali ráj. Ne ráj Adama a Evy, nýbrž moderní, vytvořený šetrnými zásahy pomocí současných prostředků. A uprostřed gauguinovské rájské zahrady se nachází párádní golfová osmnáctka!

TROCHA HISTORIE

Z 332 ostrovů fidžijského souostroví jich je obýváno jen 110. Laucala se svými 14 km² patří k menším, přesto je na ní živo odedávna. Za zakladatele moderní historie ostrova je považován John Rosa. Ostrov koupil od panovníků Fidži v roce 1869 a po celý život zde zvětšoval a zveleboval rodinnou kokosovou plantáž, jež dodnes zabírá skoro třetinu ostrova. Kokosové ořechy a kopr byly donedávna hlavním artiklem místní produkce. O sto let později se do ostrova zamiloval mediální magnát Malcolm Forbes. Ten měl každou hračku, na kterou jen pomyslel, od Boeingu 737 až po sbírku jachet, ale před smrtí prohlásil, že jediná věc, které by se nechtěl nikdy vzdát, je Laucala. Dávno předtím se stal nezištným mecenášem ostrova a jeho obyvatel,

vybudoval zde rodinnou rezidenci, několik dalších budov a základní infrastrukturu. Postaral se i o vzdělání všech obyvatel ostrova. A na Laucale zůstal až do své smrti.

Za dalších pár let, v roce 2003, nelitoval rakouský miliardář Dietrich Mateschitz, majitel firmy Red Bull, deseti milionů dolarů a ostrov od Forbesovy rodiny koupil. Hned začal uskutečňovat velkorysý záměr, jak ostrůvek proměnit v ten nejluxusnější resort, jaký kdy spatřil. Stálo ho to údajně dalších 300 milionů, ale pánové Rosa i Forbes by užasli. Dnes je dílo hotové, ratingové agentury přičly resortu sedm hvězdiček, i když v jejich tabulkách nic takového neexistuje. Projděme si základní fakta: 25 vil, kam se vejde maximálně 80 hostů, o ně se stará 330 zaměstnanců, to je neskutečný poměr 13 zaměstnanců na jeden pokoj či vilu, privátní letiště, nádherné soukromé golfové hřiště (golf v ceně pobytu!), pět restaurací různých stylů, několik plachetnic a člunů, tři letadla, 12 koní, nádherné wellness, 25 vyznačených míst k potápění v průzračných vodách Pacifiku – Laucala se vymyká všem měřítkům.

Projekt určitě není podnikatelský záměr určený k produkování zisku. Ale – jak říká

Fitzgeraldův axiom – „velmi bohatí lidé jsou jiní... než ty nebo já“. Pan Mateschitz vlastní 49% akcií Red Bullu a při obratu firmy ve výši 1,3 miliardy dolarů jsou pro něj náklady na provoz Laucaly jen takové „menší pivo“. Ale protože tráví na ostrově jen měsíc ročně, rád jej sdílí s dalšími návštěvníky, pronajímá i svůj bungalov na vrcholu kopce, kde je pohřben Malcolm Forbes.

GOLF

Dietrich Mateschitz hraje golf. A protože se bez něj nechtěl obejít ani zde, pustil se do práce. Požádal o pomoc skotského golfového architekta Davida McLay Kidda, ověřeného nedávnou cenou za Bandon Dunes v Oregonu a nový Castle Course v St. Andrews. Kidd brzo zjistil, že má před sebou náročný úkol. Hřiště bylo potřeba najít v džungli tak husté, že by se v ní schoval i King Kong. Několikrát měnil plánovaný směr fervejí, protože v nepřehledném terénu narazil na skály. Hlavním cílem bylo dostat hřiště na plochu omezenou rozměry ostrova tak, aby zachoval původní charakter. Přes všechny obtíže je výsledkem nádherné hřiště, opírající se o kopce proplétající se pralesem původní vegetace, dotýkající se moře a couvající zpět mezi palmy. Výhledy

MAJITEL A BUDOVATEL DIETER MATESCHITZ

Panu Mateschitzovi trvalo deset let, než dostudoval vídeňskou univerzitu. Ale za dalších deset let už byl králem na poli energetických drinků a jeho majetek čítal kolem 5 miliard dolarů! Téměř tolik se ročně prodá plechovek Red Bull jen ve Spojených státech. Mateschitz přirozeně – jak se to velkým firmám stává – expandoval i do dalších odvětví. Například Red Bull Media House produkuje od roku 2007 TV programy, filmy, časopisy a vyvíjí řadu dalších aktivit.

Angažování Red Bullu do sportu je všeobecně známé. Firma koupila tým Formule 1 (dnes Red Bull Racing), podobně existuje tým stejného jména v americké sérii NASCAR. Sám pan Mateschitz je velice sportovně založený, jeho koníčky jsou úměrné jeho bankovnímu kontu: hraje golf, vlastní (a často využívá) pilotní licenci, je majitelem velké sbírky historických letadel, která umístil do dvou pozoruhodných muzeí zvaných Hangar a Hangar 8.

na lesknoucí se hladinu kontrastují se skalními formacemi v bezprostředním okolí trasy a kopci dramatických tvarů, poseťtých skalkami. Charakteristickým rysem je jemná, složitá modelace fervejí.

Několik jamek se vám navždy vryje do paměti. Hned na odpališti druhé jamky každý zastaví, výhled na moře přes upravenou fervejí je neskutečný. Trojku – pětipar – hrajete z vyvýšeného týčka na jemně, ale složitě zvlněnou fervejí, přes níž se klikatí tři potoky. Na páté jamce, krátkém čtyřparu, se mnozí střelci pokoušejí dojít na green první ranou. Často se však potáží se zlou...

Na třináctce a několika dalších číhá hned za greenem krátký strmý svah na pláž, vstup na patnáctý green vede jen vzduchem, pozemní přístup kompletně kryje řada malých bankrů, závěrečnou obtíž představuje vyvýšený green sedmnáctky, obklopený bankry ze všech stran.

Hřiště není podle mezinárodních standardů nijak dlouhé, ale díky použitému druhu trávy míčky neběhají tak rychle, čímž se vlastně prodlužuje. Hrál tady i Adam Scott, jenž potvrdil, že hlavně první tři jamky jsou ze zadních odpališť velice obtížné. Možná proto, že se člověk teprve dostává do tempa...

Kombinace výhledů na moře a pohledů do nefalšované tropické džungle činí ze hry nezapomenutelný zážitek. Všichni, kdo tu hráli, tvrdí, že golf na Laucale nejde srovnat s žádným jiným golfem na světě.

Jamky jsou naprosto přehledné, plně ptactva všech velikostí. Kromě jestřábů a mořských ptáků tady poletují i oranžoví holubi, jejichž zbarvení je neuvěřitelně intenzivní. Co se barevnosti týče, jde prý o krále všeho ptactva. Ale pokud budete chtít hledat míček, který netrefil fervejí, měli byste si s sebou vzít mačetu, tak hustý je podrost pod palmami...

Na moře vidíte z 11 odpališť, pět jamek vede v jeho těsné blízkosti, osm je jich naopak ukrytých tak, že vidíte jen samé palmy, husté keře a vršky blízkých kopců. Velké, jemně modelované greeny, dobře umístěné bankry, kterých naštěstí není moc.

Hřiště působí přátelsky, což bylo nejspíš cílem, pro velké mezinárodní turnaje ho zaručeně nebudovali. Z delších odpališť si dobře zahrají i mistři, z těch nejkratších je příjemné i pro méně zdatné hráče.

Celá Laucala funguje v konceptu all inclusive, kam spadá i golf! Určitě ho nehrají všichni, kdo na ostrov zavítají, na to je zde příliš mnoho dalších lákadel. Proto se hráči nemusí obávat, že by je při hře někdo rušil nebo že by museli čekat. Naopak se může stát, že na hřišti nepotkáte živou duši. Slabší povahy se pravděpodobně občas ohlížejí přes rameno, co kdyby se z toho pralesa něco vynořilo. Bugina přece jen není moc rychlý dopravní prostředek...

SLASTI A STRASTI BUDOVÁNÍ

„David Kidd přijel na ostrov těsně předtím, než se sem nahnulo několik stovek dělníků, aby uskutečnili Matuschitzovu fantastickou

vizi – proměnit severní cíp jeho hornatého ostrova ze staré, neprostopupně zarostlé plantáže na golfové hřiště.“ vzpomíná golfový manažer Laucaly Tony Christie.

Topografická mapa terénu samozřejmě nebyla k dispozici. Nezbylo než použít metodu pokusu a omylu. Kidd na to vzpomínal v interview po dokončení hřiště: „Poslal jsem skupinu dělníků s mačetami směrem, který jsem si vybral, po nějaké době jsem se tam šel podívat. Když narazili na překážku, s níž se nedalo moc nic dělat, poslal jsem je jinudy, pak ještě jinudy, až jsme našli nejvhodnější možnost.“

Velkým oříškem bylo zatravnění hřiště. Prudké lijáky opakovaně smývaly půdu – Kiddovi muži si razili cestu deštým pralesem, a když poškodili souvislou plochu zeminy, která se tu tvořila stovky let, půda ztrácela soudržnost. Bylo potřeba použít různých triků, aby ornice zůstala na místě. Další boj, trvalý, vedou s velmi rychle rostoucím podrostem pod palmami. Aby byly jamky palmami viditelně vymezeny (a aby se pod nimi hrálo z travnatého roughu, nikoliv z čerstvě narostlého křoví), musí být těsně okolí fervejí ve stálé péči greenkeeperů. Asi nejlepším příkladem je čtvrtá jamka se zvýšeným odpalištěm, jejíž dogleg rámuje linie palem. Dvanáctka meandruje dolů k moři a její zvednutý green vytváří pocit hry k obzoru – právě za takovým greenem nesmí růst vůbec nic, aby to nerušilo výhled do dálky. Kidd, jemuž někdy vytýkají, že vytváří až nepřiměřeně trestající jamky, usiloval tentokrát

Hlavní bazén

Interiér vily Plateau

Restaurace

o opak. Nazývá Laucalu „svým největším pokusem stvořit hratelné hřiště“.

JAK SE SEM DOSTAT

Ze všeho dosud vyřčeného vyplývá, že Laucala není pro každého. Je to možná ještě o kousek horší, než si představujete. Noc pro dva začíná na 4 400 dolarech... Nejlevnější variantou je šestimístná vila o třech ložnicích za 8 800 za noc. Naopak nejvíc zaplatíte, když se rozhodnete ubytovat v majitelově privátní vile na nejvyšším místě ostrova. Pokud není pan Matuschitz doma, klidně tam smíte. Vejde se do ní maximálně šest osob a každá noc stojí šestatřicet tisíc...!

Elle Macpherson si nedávno pronajala ostrov na svou svatbu, naplnila celou kapacitu 80 míst a stálo jí to „jen“ 1 875 dolarů na hlavu a noc. Celý ostrov se dá pronajmout za 140 000 na den. Určitě se vám uleví, když se dozvíte, že dítě do 11 let neplatí. K tomu však ještě připočítejte 15% lokální daně...

Taky dostat se sem něco stojí. Buď vás přepraví tříčtvrtěhodinovým letem sedmimístným tryskáčem resortu z letiště v Nadi, což stojí 600 dolarů na osobu jedním směrem, víc než za kolik do Nadi přiletíte z Evropy či z Ameriky. Nebo přiletíte svým tryskáčem, ovšem za použití letiště na Laucalu „vysolíte“ 6 000 dolarů. Pokud je váš soukromý stroj těžší než 40 tun nebo vám nestačí ranvej dlouhá 1 100 metrů, musíte přistát v Nadi. Asi nejlevněji to vyjde jachtou, ale zase to sem déle trvá...

JAK SE SPÍ, JAK SE JÍ

O tom ví asi nejvíc Andrew Thompson, nový generální ředitel resortu. Hosté si mohou vybrat z několika druhů ubytování. Vše v samostatných vilách, jež se od sebe velice liší. Ty s rákosovou střechou jsou dole u moře, jiné na plošině vysoko nad

pobřežím, s grandiózním výhledem. Neuvěřitelně romantické soukromé království představuje vila na konci poloostrova, jejíž jednotlivé části jsou spojeny provazovými mosty, nebo vily na kůlech přímo nad mořem, s bazénem vytesaným do skály. Vily jsou pohodlně vybaveny a zaručují maximum soukromí. Každá má vlastní bazén, kuchyni, kde vám kuchař uvaří, co vás napadne (to pokud se nechcete obtěžovat přesunem do některé z pěti zmíněných restaurací), jídelnu, venkovní sprchu, terasu na slunění a hodně prostoru kolem. Přesouváte se golfovou buginou, samozřejmě taky výrazně luxusní značky.

Večer osvětlují rezidenci i zahradu pohodlně. Stmívá se tady rychle, slunce zapadá strmě do moře a hned je tma, Laucala je jen 18 stupňů od rovníku. Přesněji 18 stupňů pod rovníkem, bráno naším pohledem. Tma nastává kolem sedmé a i tu tmu tady mají pořádnou. Zaměstnanci – dalo by se je nazvat i jinak, vysloveně vám slouží – mají jednu zvláštní schopnost: umí předvídat, co chcete podniknout, kam se chcete vydat nebo co toužíte jíst, a stále jsou na vás nachystaní, všude jsou dřív než vy, se sklenkou džusu a vychlazeným ručníkem v ruce. Jako byste byli jediným hostem, málem jedinou osobou na světě. Dá se na to docela dobře zvyknout. Celé Fidži je „země yes“, plní přání hostů dřív, než je vysloví.

Podobný servis zažijete i u jídla. Můžete si zvolit kuchyni místní, japonskou, barbecue, thajskou, francouzskou a jistě i jiné. Při večeři ve dvou pod hvězdami, těsně u šepťajících vln Pacifiku, výběr určitě oceníte. Tři z restaurací mají status „bar“. Jeden je u pláže, druhý u další pláže, třetí vysoko, na plošině. A protože nabídka služeb je

UŽITEČNÉ INFORMACE

LAUCALA GOLF COURSE

Adresa: Laucala Golf Resort, Fidži
Tel.: +679 888 0077
Web: www.laucala.com
Email: info@laucala.com
Počet jamek: 18 | Par: 72

skutečně neomezená, lze si nechat připravit soukromou večeři nebo malou párty přímo na pláži nebo u své vily. Samozřejmě nechybí spa, tedy wellness centrum. Nabídka aktivit, sportovních i rekreačních, je velká, přesto pojali i spa velkorýse. Čtyři dost velké domky, v nich pracoviště devíti masérek a dalších osob, které se ve wellness běžně vyskytují.

O provoz resortu se stará velmi početný tým. Běžní zaměstnanci jsou v drtivě většině Fidžané, zato management je z celého světa. Ostrov je sice malý, ale v mnoha směrech se snaží být soběstačný, počínaje ovocem a zeleninou, přes maso až třeba po mýdla či šampóny z místních bylinek. Jen tu chybí naftový vrt, pohonné hmoty musejí dovážet, elektřinu si vyrábějí sami, pomocí generátorů. Laucala je výkřik, ráj na zemi. Člověk určitě dokáže žít v klidu, i když se tam nepodívá, ale... Nakouknout se tam dá pěkně i z tepla domova – zkuste to na www.laucala.com. ■

Vila Plateau

Spa

O negolfových aktivitách není na ostrově nouze.